

وزیر کار:

ایجاد مسکن کارگری با محوریت تعاونی هادر دستور کار ویژه قرار گیرد

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: ایجاد مسکن کارگری با محوریت تعاونی هادر دستور کار ویژه قرار گیرد. به گزارش مهر، سعید صولت مر ترضی ظهر دیروز در جریان سفر به شهرستان دلجان در آیین آغاز عملیات اجرایی فاز سوم طرح نهضت ملی مسکن این شهرستان گفت: احداث یک میلیون واحد مسکونی در سال رویکردهای است که با جدیت پیگیری می شود.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: بخش قابل توجهی از جامعه هدف کارگری است و مسکن باید به شکل تعاونی پیش برود، ضمن آنکه معاونت تعاون این وزارتخانه متولی مسکن است و صدور مجوز تعاونی هاست. مر ترضی بیان کرد: همچنین هدف گذاری شده سالانه تعداد قابل توجهی واحد مسکونی با کمک و مساعدت کارفرماها ایجاد کنیم.

در نامه قالیباف به رئیسی مطرح شد:

چند ایراد به مصوبه ضریب حقوق کارکنان و بازنشستگان دولت

رئیس مجلس شورای اسلامی در نامه ای به رئیس جمهور در خصوص مصوبه ضریب حقوق کارکنان و بازنشستگان دولت در سال ۱۴۰۲ ایراداتی را مطرح کرد. در بخشی از نامه حمدیباقر قالیباف آمده است: «آنجا که طبق جزء ۱ بندالف تبصره ۱۲ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۲ به افزایش ضرب حقوق کارکنان اشاره شده است، بند ۳ مصوبه که در خصوص تعدد از کارکنان به افزایش حقوق تصریح کرده از حیث تغییر عنوان و مترتب بودن آثار و تبعات متفاوت هر یک با دیگری، مغایر قانون است.»

انتقاد به نحوه اجرای ۲۵ درصد

باقیمانده متناسب سازی

فعال صنفی بازنشستگان اهواز گفت: قرار بود برای بازنشستگی که مشمول ۷۵ درصد متناسب سازی شده اند، ۲۵ درصد باقیمانده نیز اجرایی شود. این مطالبه مدت ها به تعویق افتاد تا اینکه چهارشنبه صبح فیش هابار گذاری شد و در کمال ناباوری متوجه شدیم که ۲۵ درصد باقیمانده متناسب سازی شامل حال من و بسیاری دیگر از دوستان بازنشسته نشده است.

به گزارش ایلنا، سید محمد حسینی، با انتقاد از فرمول تأمین اجتماعی برای پرداخت ۲۵ درصد باقیمانده متناسب سازی گفت: در حکمی که در سال ۱۴۰۰ برای من صادر شده، صراحتاً آمده که با ۲۵ سال سابقه کار مشمول ۷۵ درصد متناسب سازی شدم. وی ادامه داد: قرار بود برای بازنشستگی که مشمول ۷۵ درصد متناسب سازی شده اند، ۲۵ درصد باقیمانده نیز اجرایی شود. این مطالبه مدت ها به تعویق افتاد تا اینکه چهارشنبه صبح فیش هابار گذاری شد و در کمال ناباوری متوجه شدیم که ۲۵ درصد باقیمانده متناسب سازی شامل حال من و بسیاری دیگر از دوستان بازنشسته نشده است.

حسینی گفت: وقتی از طریق مراجع رسمی پیگیری موضوع شدیم، گفتند طبق محاسبات ما ۲۵ درصد باقیمانده متناسب سازی شامل حال شما نمی شود. در حالی که طبق حکم، ۲۵ درصد شامل حال همه کسانی می شود که ۷۵ درصد متناسب سازی برایشان اعمال شده این صراحتاً در حکم آمده است. این فعال صنفی بیان کرد: تأمین اجتماعی، طبق فرمولی که خود اختراع کرده، بخشی از بازنشستگان را از حق ۲۵ درصد متناسب سازی محروم کرده است. در صورتیکه محاسبه خیلی ساده است و فرمول خاصی ندارد و اگر قرار باشد طبق اصول و وعده رفتار کنند ما نیز باید مشمول ۲۵ درصد باقیمانده متناسب سازی شویم.

واژگونی مرگبار مینی بوس کارگران معدن چاه گز بهباد

مدیر روابط عمومی اورژانس استان یزد از واژگونی سروسویس کارگران معدن چاه گز بهباد و یک فوتی و مصدومیت ۱۴ کارگر خبر داد. به گزارش کناسید حسین طباطبائی، اظهار داشت: این مینی بوس در حال جابه جایی کارگران معدن چاه گز بوده است. وی تصریح کرد: در این حادثه که در حدفاصل محور چغارت به شهرستان بافق رخ داده ۱۵ نفر از کارگران معدن دچار مصدومیت شدند.

نسرین هزاره مقدم

بر اساس آماري که از یک نشریه بین المللی برداشت شده، تهران، سخت ترین پایتخت جهان برای خانه خریدن است و خرید یک خانه متوسط، معادل ۱۵۸ سال دستمزد بر آورد می شود. این عدد برای مسقط کمتر از پنج سال برای اسلام آباد ۴۷.۸ در سنول ۳۰.۴ و در لیسبون ۳۰.۲ اعلام شده است.

در ایران این سختی برای کارگران، ابعاد غم انگیزتری پیدامی کند چرا که حتی برای اجاره خانه هم با مشکلات طاعت فرسامواجهند. مسکن در کشور تبدیل به یک هیولا شده و هیچ متولی درستی هم ندارد؛ از سوی دیگر، افزایش قیمت، فرزندآوری و تشکیل خانواده را به ویژه برای قشر محروم کارگر به مخاطره افکنده است.

حداقل ۵۰ درصد کارگران، بی خانه و مستاجر هستند

طبقه کارگر، جامعه هدف اصلی قانون اساسی برای تأمین مسکن است (کافی ست به اصل ۳۱ قانون اساسی و الزام دولت برای تأمین مسکن شایسته برای همه با اولویت کارگران و روستائینیان رجوع کنیم) و حداقل ۵۰ درصد از جمعیت بیش از ۴۲ میلیون نفری طبقه کارگر، بی خانه و مستاجر هستند. «وعده ی ساخت سالی یک میلیون مسکن» حداقل در مورد کارگران و بازنشستگان، عملی نشده است.

برای کارگران و بازنشستگان خانه نساختند

علی اکبر عیوضی، عضو هیات مدیره کنون بازنشستگان کارگری تهران، با انتقاد از عدم تحقق وعده هادر بخش مسکن می گوید: «قرار بود سالی یک میلیون مسکن برای اقشار فاقد خانه بسازند؛ به قاطعیت می گویم بازنشستگان از هیچ یک از طرح های مسکن بهره مند نشدند و در واقعیت قدمی برای بازنشستگان نیندازد مسکن برداشتند»

نه تنها مطابق آنچه قانون اساسی الزام می کند برای کارگران فاقد مسکن، خانه ساخته نشده بلکه در سال جدید کرایه خانه سر به فلک کشیده است، اضطراب تمدید قرارداد و افزایش نرخ اجاره خانه، برای کارگران به یک رنج دائم تبدیل شده است؛ عیوضی می گوید: در هیچ کجای شهر تهران اجاره ماهانه کمتر از ۷ یا ۸ میلیون تومان نیست آنها هم به شرط آنکه حداقل ۲۰۰ میلیون تومان برای رهن بپردازد!

نگرانی سرریناه را کارگران و بازنشستگان در تماس های گاه و بیگاه خود همواره تکرار کرده اند ضمن اینکه در رسانه ها اخباری در مورد کانکس نشینی، پشت بام خوابی و... منتشر می شود؛ هر یک بازنشسته ی ساکن اسلامشهر می گویند: دیگر در اسلامشهر نمی توانیم بمانم، سه سال پیش تهران بودیم حالا باید به حاشیه های حاشیه ها برویم؛ در واقع از نقشه جغرافیا بیرون بیفتیم؛ این روزها دنبال اجاره خانه در حاشیه های ورامین هستیم؛ شاید آنجا بتوانم با ماهی ۳ میلیون اجاره، یک آپارتمان کوچک پیدا کنم.

گفت و گو

کارشناس ارشد حقوق و روابط کار در گفت و گو با ایلنا:

قراردادهای موقت کارگران لغو می شود

کارشناس ارشد حقوق و روابط کار گفت: برای مشاغل غیر مستمری که در ۲۸ بهمن ۱۳۹۸ برقرار بوده اند، بعد از ۱۴۶۰ روز قرارداد های کارگران تبدیل به دائمی می شود؛ بدون تردید این یک اتفاق مثبت برای بخشی از کارگران کشور است. از من خوشحوقتی در گفتگو با ایلنا اظهار داشت: در گذشته مراجع حل اختلاف اینگونه برداشت می کردند که اگر قرارداد کار یک کارگر موقت چندبار تمدید شود، امکان دائمی شدن قرارداد او وجود دارد در حالی که هیات عمومی دیوان عدالت، یک رای در دهه ۷۰ صادر کرد که در آن آمده بود چون در ماده ده قانون کار اینطور قید شده که اگر قرارداد برای مدت معین باشد، در آن مدت قید می شود و بند دال ماده ۲۱ قانون کار می گوید قرارداد های موقت با انقضای مدت و عدم تمدید صریح یا ضمنی خاتمه می یابند، لذا نمی شود کارفرما را مکلف کرد کارگری که قراردادش خاتمه یافته را به کار برگرداند.

وی با بیان اینکه از سال ۱۳۶۹ تا امسال، رویه به این صورت بوده که کارگران قرارداد موقتی که قراردادشان به موقع تجدید می شده، قراردادی شناخته می شدند و کارفرما الزامی به تجدید قرارداد با آن هانداشت؛ اضافه می کند: این موضوع مربوط به کارگرانی است که در مشاغل مستمر مشغول به کار هستند؛ چرا که یکی از دلایل صدور آن رای دیوان عدالت در دهه ۷۰، تبصره ۷ ماده ۷ قانون کار بود که تاکید کرده در کارهایی که جنبه مستمر دارد اگر مدت در قرارداد ذکر نشده، دائمی تلقی می شود؛ مفهوم مخالف این شرط این است که در کارهای با جنبه ی مستمر اگر مدت در قرارداد ذکر نشده، دیگر قرارداد دائمی نیست؛ اما همین ماده ۷ یک تبصره دیگر هم دارد که می گوید یکسری کارهای غیر مستمر هستند که برای مدت مشخصی می توان در آن ها قرارداد موقت منعقد کرد؛ این تبصره قانونی می گوید حداکثر مدت قرارداد موقت برای کارهای با جنبه ی غیر مستمر توسط وزارت کار تهیه و به تصویب هیات دولت می رسد. به گفته وی، با مطالبه گری جامعه ی کارگری در بیست و هفت تیرماه سال ۱۳۹۷،

تهران، سخت ترین پایتخت جهان برای تهیه مسکن؛

کارگران: نمی توانیم اجاره خانه پردازیم

کامل کمتر از ۵۰۰ میلیون تومان نیست؛ با این حساب کارگری که فقط ۱۰۰ میلیون تومان ودیعه دارد، باید ماهی بیش از ۸ میلیون اجاره بپردازد؛ ضمناً الزام به افزایش ۲۵ درصدی اجاره خانه در کلانشهرها از جمله تهران، ضمانت اجرایی ندارد؛ صاحبخانه ها ترجیح می دهند از تمدید قرارداد خودداری کنند و قرارداد جدید اجاره با نرخ های بالاتر تنظیم کنند و اگر مستاجری اجرای قانون ۲۵ درصد افزایش را خواستار شود، به سادگی می گویند «به این قیمت نمی دهم، لطفاً بایند شوید!»

قیمت اجاره آپارتمان در حاشیه های تهران از جمله اندیشه، پردیس و پرند نیز با افزایش بسیار مواجه شده به گونه ای که امروز در این مناطق اجاره خانه برابر بهای اجاره ای آپارتمان مشابه در تهران در یک سال یک سال و چندماه پیش است؛ در آن مناطق هم رهن کامل بیش از ۲۰۰ یا ۲۵۰ میلیون تومان است.

در چنین شرایطی است که می توانیم بگوییم نه تنها «یک میلیون خانه در هر سال برای دهک های فرودست ساخته نشد» بلکه در این دو سال اخیر، توان کارگران برای اجاره خانه حداقل در محدوده ی تهران و کلانشهرها به شدت تحلیل رفته و به صفر رسیده است؛ این ناتوانی فقط محدود به تهران و محدوده های آن نیست؛ پرویز زعیمی (فعال صنفی کارگران رشت) می گوید: در کلانشهر رشت هم دیگر نمی توان با ۶۰ یا حتی ۷۰ درصد حقوق کارگری یک آپارتمان مناسب اجاره کرد؛ کارگران واقعاً با معضلی به نام مسکن دست و پنجه نرم می کنند؛ و این در حالیست که دولت بخش مسکن را به دست دلان و سوداگران سپرده و خود را از معاملات کنار کشیده است.

اجاره خانه در محدوده تهران «ممکن نیست»!

بررسی میدانی در سایت های آگهی مسکن مانند دیوار، نشان از افزایش صد درصدی اجاره خانه در طول یکسال دارد؛ امروز در تهران، رهن

عیوضی: نه تنها مطابق آنچه قانون اساسی الزام می کند برای کارگران فاقد مسکن، خانه ساخته نشد، بلکه در سال جدید کرایه خانه سر به فلک کشیده است؛ اضطراب تمدید قرارداد و افزایش نرخ اجاره خانه، برای کارگران به یک رنج دائم تبدیل شده است

حداقل ۵۰ درصد از جمعیت بیش از ۴۲ میلیون نفری طبقه کارگر، بی خانه و مستاجر هستند. «وعده ی ساخت سالی یک میلیون مسکن» حداقل در مورد کارگران و بازنشستگان، عملی نشده است

پس نمی گذارند حوزه ی مسکن به ثبات و اطمینان برسد»

راهکاری که ارائه نشد!

در شانزدهم آذر ۱۴۰۱، زمانیکه مهرداد بذریاش به عنوان وزیر راه و شهرسازی از مجلس رای اعتماد گرفت، اهالی رسانه یک سوال اساسی پرسیدند «برنامه ی شما برای تحقق وعده ی ساخت سالی یک میلیون مسکن چیست؟» وزیر جدید پاسخ روشنی به این سوال نداد و گفت «ساخت سالی یک میلیون مسکن نیاز است و عقب ماندگی هایی از دولت قبیل داریم...» در همان روز رای اعتماد در مجلس، مجتبی یوسفی عضو کمیسیون عمران مجلس گفت: «برنامه ای از سوی وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی در حوزه ساخت یک میلیون مسکن در سال ندیدم و نشنیدم که قابل پایش باشد». اکنون پنج ماه بعد از این رای اعتماد، همچنان برنامه ی مدونی برای ساخت سالی یک میلیون مسکن ارائه نشده و ضمناً توضیحی در مورد دو میلیون مسکنی که باید در دو سال اخیر ساخته می شد- اما نشد- به جامعه نداده اند.

حالا تنها حرفی که در میان است، افزایش مبلغ وام مسکن با بهره های بالاست؛ نوزدهم اردیبهشت، وزیر راه و شهرسازی در خصوص مباحث مربوط به افزایش ۵۰ درصدی وام خرید مسکن گفت: «پیشنهاد افزایش این وام به ۵۵۰ میلیون تومان در حال بررسی و احتمالاً همین رقم نیز تصویب خواهد شد؛ بدون اینکه توضیح دهد کارگری که ماهی ۹ میلیون تومان حقوق می گیرد چطور می تواند متقاضی وام ۵۵۰ میلیون تومانی مسکن باشد که لابد قسط ماهانه اش از حقوق یک ماهه او بیشتر است؛ از این گذشته، با ۵۵۰ میلیون تومان دیگر ده متر خانه هم در کلانشهرها نمی شود خرید.

کارگرانی که امروز اجاره خانه در حاشیه های تهران برایشان رو باست، دیگر از رویای محال خانه دار شدن دست کشیده اند؛ وزیر مسکن و شهرسازی توضیح نمی دهد که چرا گردش نقدینگی در بخش مسکن این چنین بالاست و فرودستان برای تأمین یک سقف بالای سر چه باید بکنند؟

۱۴۰۲ اگر همچنان مشغول به کار باشد، قراردادش به دائمی تبدیل می شود؛ حتی اگر کارفرما با قرارداد موقت ببیند، بر اساس قانون، این قرارداد دیگر «موقت» نخواهد بود. به گفته وی، بنابراین یک کارگر در شغل غیر مستمر حداکثر ۱۴۶۰ روز می تواند با قرارداد موقت مشغول به کار باشد و اگر مدت زمان کار او در همان کارگاه بیشتر از این مدت زمان مشخص بود، از روز ۱۴۶۱ قرارداد او به حالت دائمی در می آید.

خوشحوقتی با تاکید بر اینکه تاریخ شروع این ۱۴۶۰ روز از تاریخ ابلاغ تصویب نامه توسط هیات وزیران با همان ۲۸ بهمن ۱۳۹۸ است و عطف به ماسبق نمی شود، می افزاید: اولین افرادی که مشمول این تصویب نامه شده و قراردادشان خود به خود دائمی می شود، ۲۹ بهمن ۱۴۰۲ این اتفاق برایشان خواهد افتاد؛ این زمان چهارساله حداکثر مدت قرارداد موقت کارگر در کار با ماهیت غیر مستمر است. ممکن است این سوال پیش بیاید اگر کارگاهی در مدت این چهار سال برای مدتی مثلاً یکسال موقتاً تعطیل بوده و کار نمی کرده، آیا این مدت تعطیلی جزو چهار سال حساب می شود یا خیر؛ پاسخ منفی است؛ مدت تعطیلی موقت کارگاه از زمان چهار سال تصویب نامه کسر می شود.

حالا فرض کنیم در ۲۹ بهمن ۱۴۰۲ قرارداد یک کارگر دائمی شود، بعد از آن کارفرما چطور می تواند با واقع همکاری کند؛ این کارشناس حقوقی در پاسخ می گوید: کارفرما دیگر نمی تواند با فرد قطع همکاری کند مگر در شرایطی که در قانون پیش بینی شده است؛ یعنی شرایط ماده ۲۷ برای فسخ قرارداد یا خاتمه کلی پروژه؛ آن پروژه ی خاص وقتی کامل تمام شود، قطع همکاری خود به خود اتفاق می افتد.

اونتیجه می گیرد: برای مشاغل غیر مستمری که در ۲۸ بهمن ۱۳۹۸ برقرار بوده اند، بعد از ۱۴۶۰ روز قراردادهای کارگران تبدیل به دائمی می شود؛ بدون تردید این یک اتفاق مثبت برای بخشی از کارگران کشور است؛ بخش قابل توجهی از کارگران در پیمان ها و پروژه های مختلف مشغول به کار هستند و عمدتاً هم مدت قرارداد آن ها بیشتر از چهار سال است؛ این گروه از کارگران از ۲۹ بهمن امسال دیگر خیال شان بابت ادامه کار و امنیت شغلی تا زمان پایان پروژه راحت می شود و به جمع کارگران دائمی می پیوندند. اما یک نکته ی مهم تصویب نامه ی هیات وزیران این است که در کارهای با ماهیت مستمر که امکان قرارداد های موقت، برقرار و جاری هستند و متأسفانه فعلاً این تصویب نامه مشمول کارهایی که طبیعتاً آنها جنبه مستمر دارد، نمی شود.

وزارت کار پیشنهادی به هیات وزیران داد مبنی بر حداکثر مدت برای کارهایی که طبیعت آن ها جنبه مستمر دارد. این پیشنهاد وزارت کار در بیستم بهمن ۱۳۹۸ به تصویب هیات وزیران رسید و در بیست و نهم بهمن همان سال هم ابلاغ شد. در این تصویب نامه که معاون اول رئیس جمهور وقت آن را امضا کرده، کارهایی که جنبه غیر مستمر دارند، تعریف شده اند. این کارشناس حقوق ادامه داد: بر اساس مصوبه سال ۹۸ دو گروه شغل های غیر مستمر داریم؛ سوال این است که کارفرمایان در این مشاغل تا چه مدت می توانند با کارگران قرارداد موقت ببینند؛ کارفرمایان حداکثر به مدت چهار سال می توانند با کارگران مشاغل غیر مستمر، قرارداد موقت ببینند؛ به فرض اگر کارگری در تاریخ ۲۹ بهمن ۹۸ که تصویب نامه ابلاغ شده، در یک کار غیر مستمر مشغول به کار بوده و هنوز در آن شغل مشغول به کار است، این فرد ۱۴۶۰ روز بعد یعنی دقیقاً در تاریخ ۲۸ بهمن